

Das Man in...

VISSZHANG - LVII. évfolyam, 47. szám, 2013. november 22.

Az árnyékbokszolásnak az a természetrajza, hogy nem kell hozzá partner (*Habfelfújt dióhéjban, ÉS, 2013/45., nov. 8.*), az illető saját magával, árnyékával, komplexusaival küzd. Az ember ilyenkor félreáll. Ezt teszem. Mert immár érteni vélem Salamon János heves reakcióját (*Our Man in Athens, ÉS, 2013/39., szept. 27.*) első írásomra (*Platón, a „demokrata”, ÉS, 2013/30., júl. 26.*), majd az azt követő cikkekre (*Our man in Budapest?, ÉS, 2013/43., okt. 25.*). Csapkod. Én pontokba szedve érveket hoztam fel, amire újabb csapkodás volt a válasz. Ebben már nem leszek partner, a vitát (ami nem volt) a magam részéről véglegesen lezárom, semmilyen Salamon-reakcióra nem válaszolok.

Csak két utolsó megjegyzésem lenne: a Lichtenberg-mottót illetően halkán szólok, hogy azt egy Søren Kierkegaard nevű illetőtől kölcsönöztem (nem Platón-kortárs!), aki egy 1845. december 27-én megjelent írásában használja. Ahhoz, hogy ironikus kontextusát értsük, ezt ismerni kell/ene. És egy utolsó megjegyzés a nyelvtanárként is jeles szerzőnek: a „das” itt Heideggertől (nem Platón-kortárs!) származik, azt rajta tessék számon kérni. Az előző „man” tőlem. De a kettő összefügg. Mint mondtam: az iróniát érteni kéne.